

Arrest

nr. 74 138 van 27 januari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 november 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 oktober 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienen op 28 juli 2011 een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 14 oktober 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot de onontvankelijkheid van de onder punt 1.1. vermelde aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 28.07.2011 bij onze diensten werd ingediend door :

*(...) (RR(0) (...)), geboren op (...) te (...)
(...) (RR(0) 56(...)), geboren op (...) te (...)*

*Minderjarig kind
(...) (RR(0) (...)), geboren te (...)*

*Nationaliteit : Armenië
Adres : (...)*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden :

Artikel 9ter - § 3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Betreffende meneer (...).

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9 ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 27.05.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15 december 1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. de aanvraag werd ingediend op 28.07.2011, dus na de invoegingtrekking op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.

Betreffende mevrouw (...).

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9 ter een medisch getuigschrift over gedateerd op 27.05.2011. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art. 9ter §1 van de wet van 15 december 1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. de aanvraag werd ingediend op 28.07.2011, dus na de invoegingtrekking op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de aanvraag werd overgemaakt.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht, alsook machtsmisbruik en de schending van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers betogen als volgt:

“Overwegende dat de enige reden die wordt aangehaald door tegenpartij om de aanvraag tot machtiging van verblijf in ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15.12.1980 het feit is dat voor beide verzoekers geen standaard medische getuigschriften worden gebruikt zoals conform het model uit het KB van 24.01.2011;

Dat de bestreden beslissing stelt dat het dus “niet anders kan” dan dat deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard;

Dat het getuigschrift dat door elk van de partijen werd ingediend qua inhoud volledig gelijkloopt met het modelgetuigschrift van het KB van 24.01.2011;

Dat het enige verschil tussen het modelattest en het attest dat werd neergelegd door verzoekers de hoofding betreft van het medisch attest;

Dat verzoekers wensen aan te halen dat voor het overige de informatie van de attesten volledig gelijklopend zijn;

Dat verzoekers beiden lijden aan ernstige aandoeningen; Dat dr. Luyckfasseel hier duidelijk melding van heeft gemaakt in de attesten die hij voor elke verzoeker afzonderlijk heeft opgesteld;

Dat voor het overige in de aanvraag tot medische regularisatie melding werd gemaakt van het feit dat de medicatie zoals insuline, regelmatig helemaal niet ter beschikking is volgens rapporten van internationale organisaties zoals de World Health Organisation;

Dat er eveneens melding wordt gemaakt van het feit dat verzoekers van Jezidi (Koerdische) afkomst zijn, waarbij in de afwijzigingsbeslissing van het CGVS zelf wordt gesteld dat deze groep een belangrijke sociaal-economische achterstelling kent waardoor voor hun specifiek de toegankelijkheid van de nodige medicijnen nog meer in het gedrang wordt gebracht;

Dat de tegenpartij, door de aanvraag van verzoekers af te wijzen verwijzende naar het feit dat geen standaard medisch getuigschrift werd gebruikt, enkel een zeer oppervlakkige prima facie toets heeft gedaan van de aanvraag van verzoekers, zonder verdere de medische attesten te analyseren;

Dat dit een schending is van het zorgvuldigheidsbeginsel;

Dat Uw Raad in een volledig gelijkaardig geval heeft geoordeeld dat (zie in bijlage, arrest 61728 van 18.05.2011): (...)

Aangezien verzoekers om al de bovenstaande redenen meent dat de door hen aangevoerde middelen ernstig zijn;"

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij in essentie dat het feit dat het voorgelegde attest gelijkenis vertoont met het door de wet opgelegde attest geen afbreuk doet aan de vaststelling dat dit niet het bij de wet opgelegde attest is. Daar de verwerende partij de exclusieve bevoegdheid heeft om de ontvankelijkheidsvoorwaarden na te gaan dient het attest bestemd te zijn voor de gemachtigde, vandaar de door de wetgever voorziene betiteling. De verwerende partij verwijst naar de toepasselijke regelgeving en benadrukt dat zij geen appreciatieruimte heeft.

2.3. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

2.4. De bestreden beslissing werd getroffen in toepassing van artikel 9ter (nieuw) van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

(...)

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; (...).”

2.5. Bij koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het koninklijk besluit van 24 januari 2011) werd een model standaard medisch getuigschrift voorzien.

2.6. Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoekers in concreto verweten wordt geen standaard medisch getuigschrift te hebben voorgelegd zoals vastgelegd bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011.

2.7. Verzoekers stellen in essentie onder meer dat de neergelegde getuigschriften qua inhoud volledig gelijk lopen met het modelgetuigschrift zoals voorzien in het koninklijk besluit van 24 januari 2011. Het enige verschil betreft de hoofding.

2.8. Uit een vergelijking van het in het punt 2.5. bedoelde model standaard medisch getuigschrift en de door verzoekers bij hun aanvraag om verblijfsmachtiging gevoegde medisch getuigschriften, die zich bevinden in het administratief dossier, blijkt inderdaad dat er enkel sprake is van een verschil in de hoofding. De door verzoekers overgemaakte medische getuigschriften bevatten alle rubrieken die voorzien zijn op het model standaard medisch getuigschrift en bevatten de door de wet vereiste vermeldingen, namelijk de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

2.9. Verwerende partij betwist de stelling van verzoekers niet dat er slechts sprake is van een verschil in hoofding maar betoogt dat dit geen afbreuk kan doen aan de vaststelling dat er geen model medisch getuigschrift werd gebruikt.

2.10. Kernvraag in huidige betwisting is dan ook of de verwerende partij op grond van de afwijking in hoofding tussen de door verzoekers gehanteerde medische getuigschriften en het model standaard medisch getuigschrift, redelijkerwijze kon beslissen dat de medische getuigschriften van 27 mei 2011 die door verzoekers werden overgemaakt geen standaard medische getuigschriften zijn in de zin van artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet.

2.11. De hoofding van de door verzoekers ingediende medische getuigschriften van 27 mei 2011 bevat de volgende vermeldingen:

“MEDISCH ATTEST

bestemd voor de adviserende arts van de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken (F.O.D. Binnenlandse Zaken).”

De hoofding van het standaard medisch getuigschrift zoals opgenomen als bijlage bij het koninklijk besluit van 24 januari 2011 bevat de volgende vermeldingen:

“FEDERALE OVERHEIDSDIENST BINNENLANDSE ZAKEN

Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken

MEDISCH GETUIGSCHRIFT

Bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken.”

2.12. Het geeft blijk van een overdreven formalisme van de verwerende partij en het is derhalve kennelijk onredelijk om louter op grond van het feit dat in de hoofding van de medische getuigschriften van 27 mei 2011 van verzoekers tussen de woorden “bestemd voor” en de woorden “Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken”, de woorden “voor de adviserende arts van” werden gevoegd, de woorden “(F.O.D. Binnenlandse Zaken)” deels in afkorting achteraan vermeld staan in plaats van vooraan en de woorden “Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken” slechts eenmaal vermeld worden, te besluiten dat de aangebrachte medische getuigschriften geen standaard medische getuigschriften zijn zoals voorzien in artikel 9ter, §1, van de Vreemdelingenwet en zoals bedoeld door de wetgever (cf. Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, *Parl.St.* Kamer 2010-11, nr.

0771/001, 147: “Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen. Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden.”).

2.13. De Raad merkt ten overvloede nog op dat de medische getuigschriften uiteraard bestemd zijn voor de ‘adviserende arts’ aangezien artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk bepaalt: “De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft.”

2.14. Waar verwerende partij nog opmerkt dat zij met betrekking tot de overgemaakte medische getuigschriften geen inhoudelijk onderzoek mag doen en enkel een onderzoek mag voeren naar de vorm, dient de Raad op te merken dat de in punt 2.12 aangeduide verschillen vormelijke aspecten betreffen die binnen haar appreciatiebevoegdheid vallen. Alleszins brengt dit minder verregaand onderzoek met zich mee dan wat ook te lezen valt in artikel 9 ter, §3, van de Vreemdelingenwet, namelijk het nagaan of het standaard medisch getuigschrift wel beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in artikel 9ter, §1, vierde lid, van de Vreemdelingenwet.

2.15. De zorgvuldigheidsplicht werd geschonden. Dit onderdeel van het middel is gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De eventuele gegrondheid van de overige onderdelen van het middel brengt geen ruimere nietigverklaring van de bestreden beslissing met zich mee. Derhalve worden zij niet besproken.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 oktober 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en twaalf door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER